

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 617/2007

af 14. maj 2007

om gennemførelsen af 10. Europæiske Udviklingsfond under AVS-EF-partnerskabsaftalen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽¹⁾, som revideret i Luxembourg den 25. juni 2005 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »AVS-EF-partnerskabsaftalen«),

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Fællesskabets bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EF-partnerskabsaftalen samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »den interne aftale«), særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Investeringsbank, og

og ud fra følgende betragtninger:

(1) I afgørelse nr. 1/2006 truffet af AVS-EF-Ministerrådet fastsættes den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013, og der indføres et nyt bilag Ib til AVS-EF-partnerskabsaftalen ⁽⁴⁾.

(2) I den interne aftale defineres de forskellige rammebeløb i 10. Europæiske Udviklingsfond (i det følgende benævnt »EUF«), fordelingsnøglen og bidragene til 10. EUF, EUF-udvalget nedsættes og der nedsættes et investeringsfacilitetsudvalg (i det følgende benævnt »IF-Udvalget«) og fast-

sættes bestemmelser om stemmевægt og kvalificeret flertal.

(3) I den interne aftale fastsættes desuden det samlede beløb for Fællesskabets bistand til staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (i det følgende benævnt »AVS-staterne«) (eksklusive Republikken Sydafrika) og til de oversøiske lande og territorier (i det følgende benævnt »OLT«) for den seksårige periode 2008-2013 til 22 682 mio. EUR fra 10. EUF tilvejebragt af medlemsstaterne. Fra det beløb fra 10. EUF, der er fastsat ved den interne aftale, bør tildeles 21 966 mio. EUR til AVS-staterne som specificeret i den flerårige finansielle ramme for 2008-2013, der er omhandlet i bilag Ib til AVS-EF-partnerskabsaftalen, 286 mio. EUR bør tildeles til OLT, og 430 mio. EUR bør tildeles til Kommissionen til støtteudgifter til Kommissionens programmering og gennemførelse af EUF.

(4) 10. EUF's tildeling til OLT henhører under Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ⁽⁵⁾ og under dens gennemførelsesforordning, Kommissionens forordning (EF) nr. 2304/2002 ⁽⁶⁾, og efterfølgende opdateringer.

(5) Foranstaltninger, der er omfattet af og støtteberettiget til finansiering i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽⁷⁾, finansieres kun under ekstraordinære omstændigheder fra 10. EUF, hvis der er behov for sådan bistand til at sikre kontinuitet i samarbejdet fra krisituation til stabile vilkår for udviklingen, og kan ikke finansieres af Den Europæiske Unions almindelige budget.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽³⁾ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32.

⁽⁴⁾ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 22.

⁽⁵⁾ EUT L 314 af 30.11.2001, s. 1. Ændret ved afgørelse 2007/249/EF (EUT L 109 af 26.4.2007, s. 33).

⁽⁶⁾ EFT L 348 af 21.12.2002, s. 82.

⁽⁷⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

- (6) Den 11. april 2006 vedtog Rådet princippet om finansiering af fredsfaciliteten for Afrika fra 10. EUF med et beløb på op til 300 mio. EUR i perioden 2008-2010 og enedes om de fremtidige regler for og udformning af den afrikanske fredsfacilitet.
- (7) Sukkerprotokollandene, som omhandlet i protokol 3 til AVS-EF-partnerskabsaftalen, som er berørt af Kommissionens reform af sukkerordningen, bør kunne anvende ledsageforanstaltninger, som finansieres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde⁽¹⁾. AVS-staterne vil også få adgang til fællesskabsbistand fra tematiske programmer, der tilvejebringes ved et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde og gennem Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan⁽²⁾. De pågældende tematiske programmer bør tilføre merværdi til de geografiske programmer, der finansieres under EUF, samt være sammenhængende med, supplere og være subsidiære i forhold til disse.
- (8) I AVS-EF-partnerskabsaftalen understreges vigtigheden af regionalt samarbejde mellem AVS-staterne, OLT og regionerne i Fællesskabets yderste periferi.
- (9) I afgørelse 2005/446/EF truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet⁽³⁾ fastsættes skæringsdatoen for, hvornår der ikke længere skal kunne disponeres over midler fra 9. EUF, som forvaltes af Kommissionen, rentegodtgørelser, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (i det følgende benævnt »EIB«) og renteindtægter af disse bevillinger, til den 31. december 2007. Denne dato vil om nødvendigt kunne tages op til revision.
- (10) For at implementere EUF bør der indføres en procedure for programmering, undersøgelse og godkendelse af bistand og fastlægges detaljerede regler for kontrollen med bistandens anvendelse. Den 17. juli 2006 traf repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, afgørelse 2006/610/EF⁽⁴⁾ om midlertidig anvendelse af den interne aftale, med henblik på vedtagelsen af gennemførelsesforordningen og finansforordningen og bl.a. med henblik på nedsættelse af EUF-Udvalget og IF-udvalget.
- (11) Den 24. november 2004 vedtog Rådet konklusioner om effektiviteten af EU's optræden udadtil, herunder yderligere styrkelse af komplementariteten og samordningen

mellem Fællesskabets og medlemsstaternes udviklingssamarbejde. Den 24. maj 2005 forpligtede Rådet sig til rettidig gennemførelse og overvågning af Paris-erklæringen om bistandseffektivitet og af de særlige EU-tilsagn, der blev vedtaget på Paris-forummet den 28. februar-2. marts 2005. Rådet vedtog den 11. april 2006 konklusioner vedrørende den fælles ramme for landestrategidokumenter for således at kunne indføre en fælles flerårig programmering for EU og andre interesserede donorer. Den 16. oktober 2006 vedtog Rådet konklusioner om betydningen af komplementaritet og arbejdsdeling som bestanddele af bistandseffektiviteten.

- (12) Den 22. december 2005 vedtog Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen en fælleserklæring om den europæiske konsensus om udvikling⁽⁵⁾. Efterfølgende vedtog Det Europæiske Råd i december 2005 en strategi for Afrika, og Rådet vedtog konklusioner vedrørende en strategi for Vestindien (den 10. april 2006) og for Stillehavsområdet (den 17. juli 2006).
- (13) Den 16. oktober 2006 vedtog Rådet konklusioner om »Regeringsførelse inden for rammerne af den europæiske konsensus om udviklingspolitik — Mod en harmoniseret approach i EU«, idet det mindede om, at tildelingen af nye rater inden for initiativet vedrørende regeringsførelse bør drøftes indgående mellem medlemsstaterne og Kommissionen og understregede behovet for, at Kommissionen inddrager de relevante organer i Rådet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 1

Generelle rammer for programmeringen og gennemførelsen

1. Det primære og overordnede mål for samarbejdet i henhold til denne forordning er udryddelse af fattigdom i partnerlande og -regioner inden for rammerne af bæredygtig udvikling, herunder en indsats for at nå årtusindudviklingsmålene.

2. Geografisk samarbejde med AVS-landene og -regionerne i forbindelse med 10. EUF finansieres på grundlag af de grundlæggende principper og værdier i de generelle bestemmelser i AVS-EF-partnerskabsaftalen og på grundlag af udviklingsmål og samarbejdsstrategier som fastsat i traktatens afsnit XX.

⁽⁵⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 156 af 18.6.2005, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 30.

Den fælles erklæring om udviklingspolitik af 22. december 2005: »Den europæiske konsensus«, udgør den generelle ramme for programmeringen og gennemførelsen af 10. EUF, herunder principperne i Paris-erklæringen om bistandseffektivitet fra 2005.

3. Paris-erklæringen om bistandseffektivitet omfatter principper om ejerskab, tilpasning, harmonisering, resultatorienteret bistandsforvaltning og gensidig ansvarliggørelse mellem partnerlande og -regioner samt donorer.

Disse principper skal skabe betingelserne for, at partnerlandene og -regionerne kan udøve effektivt lederskab over deres egne udviklingspolitikker og -strategier og føre til en lande- og regionsbaseret og lande- og regionsstyret strategi, der omfatter en bred høring af interessenter og øget tilpasning til nationale eller regionale udviklingsmål og -strategier, især med hensyn til fattigdomsbekæmpelse. Dette kræver effektiv donorkoordinering baseret på komplementaritet, en ikke-eksklusiv strategi og fremme af initiativer, der omfatter alle donorer, tilpasset til og baseret på eksisterende analyser, processer og strategier og lande- eller regionspecifikke procedurer og institutioner.

4. Foranstaltninger, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1257/96, og som er berettiget til finansiering i henhold hertil, finansieres i princippet ikke i henhold til denne forordning, bortset fra tilfælde, hvor der er behov for at sikre kontinuitet i samarbejdet fra krisesituation til stabile vilkår for udviklingen.

AFSNIT II

PROGRAMMERING

Artikel 2

Programmeringsprocessen

1. Programmering af bistand til AVS-stater og -regioner, som forvaltes af Kommissionen i henhold til AVS-EF-partnerskabsaftalen, iværksættes i overensstemmelse med artikel 1-14 i bilag IV til den pågældende aftale og i overensstemmelse med de generelle principper, der er nævnt i artikel 1 i denne forordning.

2. Ved programmering forstås i denne forordning bl.a.:

- a) forberedelse og udarbejdelse af landestøttestrategier (i det følgende benævnt »landestrategidokumenter«) og regionalstøttestrategier (i det følgende benævnt »regionalstrategidokumenter«)
- b) en klar angivelse fra Fællesskabet af den vejledende programmerbare finansielle tildeling, som lande og regioner kan få adgang til i seksårsperioden under 10. EUF
- c) udarbejdelse og vedtagelse af et flerårigt vejledende program for gennemførelsen af lande- og regionalstøttestrategier
- d) en revisionsproces, der dækker lande- og regionalstøttestrategierne, de flerårige vejledende programmer og de midler, der tildeles disse.

3. Programmeringen på nationalt og regionalt plan skal gennemføres på en koordineret måde. Ved programmering forstås i denne forordning bl.a. følgende:

- a) Det pågældende partnerland eller -region skal i videst muligt omfang være den førende part i programmeringen af fællesskabsbistanden. Programmering skal, bortset fra de tilfælde, der er nævnt i stk. 5, udføres i fællesskab med det berørte partnerland eller den berørte partnerregion og i stigende grad tilpasses partnerlandenes eller -regionernes fattigdomsbekæmpelse eller tilsvarende strategier; den fælles proces omfatter andre interessenter, hvor det er relevant, herunder parlamenter, lokale myndigheder og repræsentative ikke-statslige aktører, som skal tilknyttes programmeringsprocessen så tidligt som muligt.
  - b) Kommissionen skal med hensyn til forberedelsen og udarbejdelsen af strategidokumenter arbejde sammen med de lokalt repræsenterede medlemsstater og med EIB i sager, der vedrører dens fagområder og operationer, herunder investeringsfaciliteten. Koordineringen vil fortsat være åben for medlemsstater, der ikke er permanent repræsenterede i det pågældende land eller den pågældende region.
  - c) Kommissionen og de lokalt repræsenterede medlemsstater skal, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, stræbe efter fælles programmering, herunder en fælles reaktionsstrategi. Deltagelsen i den fælles programmering vil fortsat, ved hjælp af fleksible mekanismer, være åben for medlemsstater, der ikke er permanent repræsenterede i det pågældende land eller den pågældende region.
  - d) Kommissionen og medlemsstaterne tilstræber regelmæssig og hyppig udveksling af oplysninger, herunder også med andre donorer og udviklingsbanker, og søger at koordinere politikkerne bedre, at fremme harmoniseringsprocedurer, komplementaritet og arbejdsdeling for derved at opnå en større gennemslagskraft af politikker og programmering. Koordinationen mellem donorerne skal i videst muligt omfang ske gennem eksisterende mekanismer for koordination og bygge på eksisterende harmoniseringsprocesser i partnerlandet eller -regionen. Partnerlandet eller -regionen bør i videst muligt omfang være den førende part i koordineringen af fællesskabsbistanden sammen med andre donorer; når udarbejdelsen af fællesstrategier allerede er i gang, bør den fælles programmering fortsat være åben for andre donorer, og den bør supplere, styrke og om muligt være en del af disse eksisterende processer.
4. I tilknytning til landestrategidokumenter og regionalstrategidokumenter skal der sammen med AVS-EF-Ambassadørudvalget forberedes og udarbejdes et internt AVS-strategidokument og et tilhørende flerårigt vejledende program på grundlag af de kriterier, der er fastlagt for en intern AVS-politikramme, som er forenelig med principperne for komplementaritet og geografisk rækkevidde i artikel 12 i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen.

5. Under ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 5, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen, når lande ikke har adgang til normale programmerbare midler, og/eller den nationale anvisningsberettigede er forhindret i at udføre sit arbejde, skal Kommissionen fastlægge særlige bestemmelser som omhandlet i artikel 4, stk. 7, i denne forordning.

6. Programmering skal udformes, så den i videst mulige omfang opfylder de kriterier for adgang til statslig udviklingsbistand (i det følgende benævnt »ODA« (official development assistance), der er fastlagt af OECD/DAC.

7. Programmering skal, hvor det er relevant, sikre, at EU er synlig i partnerlande og -regioner.

Artikel 3

Ressourceallokering

1. Ved begyndelsen af programmeringsprocessen skal Kommissionen på grundlag af de behovs- og resultatkræfter, der er fastlagt i artikel 3, 9 og 12 i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen, fastsætte den flerårige vejledende tildeling af midler til hver enkelt AVS-stat og -region og til den interne AVS-bevilling, som programmeringsprocessen er baseret på, inden for de grænser, der er fastlagt i artikel 2 i den interne aftale. Disse kriterier skal være standardiserede, objektive og gennemskuelige.

2. Hvad angår den nationale vejledende gavebistandstildeling, omfatter ressourcerne et programmerbart beløb, herunder en tranche for tilskyndelsesforanstaltninger baseret på regeringsførelseskriterier i overensstemmelse med principperne om regeringsførelse, vedtaget af Rådet den 16. oktober 2006, samt en tildeling til dækning af uforudsete behov som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen.

3. EUF-Udvalget, der er omhandlet i artikel 11, afgiver i overensstemmelse med de forvaltningsprocedurer, der er fastsat i artikel 11, stk. 3, udtalelse om den metode, der benyttes ved anvendelsen af de generelle kriterier for ressourceallokering, som fremlagt af Kommissionen.

Lande- og regionalstøtten skal svare til de beløb, der er fastsat i artikel 2 i den interne aftale. De skal være integreret i lande- og regionalstrategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer og vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3. Midler, der er øremærket til særlige støtteprogrammer og -foranstaltninger, som omhandlet i artikel 4, stk. 7, skal også vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsprocedurerne i artikel 11, stk. 3.

Artikel 4

Lande- og regionalstrategidokumenter og flerårig programmering

1. Lande- og regionalstrategidokumenterne udarbejdes på grundlag af de generelle principper for koordination, ejerskab og bistandseffektivitet, der er omhandlet i artikel 1 og 2, i henhold til den fælles ramme for landestrategidokumenter og principperne fælles flerårig programmering, vedtaget af Rådet den 11. april 2006.

2. Strategidokumenterne har til formål at danne en sammenhængende ramme for samarbejdet mellem Fællesskabet og partnerlandet eller -regionen i overensstemmelse med det overordnede formål og anvendelsesområde og de generelle mål og principper i AVS-EF-partnerskabsaftalen. Strategidokumentet dækker ikke blot det udviklingssamarbejde, der finansieres af EUF, men afspejler også alle andre fællesskabsinstrumenter med virkning i partnerlandet eller partnerregionen, med henblik på at sikre sammenhæng med andre områder af Fællesskabets foranstaltninger udadtil, herunder, hvor det er relevant, EIB.

3. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, udarbejdes de flerårige vejledende programmer på basis af de respektive strategidokumenter og skal fastlægges ved en aftale med partnerlandet eller -regionen. Der lægges vægt på fælles vurderinger af behov og resultater og sektoranalyser såvel som prioriteter. I sammenhæng med artikel 11, stk. 3 og i tilfælde, hvor Kommissionen deltager i en fælles programmeringsproces, indarbejdes det flerårige vejledende program, hvor det er hensigtsmæssigt, i et dokument, der udarbejdes i fællesskab med andre deltagende donorer. De flerårige vejledende programmer omfatter:

- a) de prioriterede områder, der er udvalgt til fællesskabsfinansiering, de overordnede mål, målgrupperne, de generelle politiske forpligtelser og de forventede virkninger
- b) vejledende finansiel tildeling, både globalt og for hvert prioriteret område. Tildelingen til de enkelte prioriterede områder kan eventuelt angives i form af et begrænset beløbsinterval. Fællesskabets bistand koncentrerer om et begrænset antal prioriterede områder og i givet fald via generel budgetstøtte, og sikrer tilpasning til foranstaltninger, der finansieres af AVS-staten eller regionen, samt komplementaritet og sammenhæng med foranstaltninger, der finansieres af medlemsstater og andre donorer
- c) for hvert prioriteret område, og i tilfælde af generel budgetstøtte, de særlige mål og sektorpolitiske forpligtelser og de bedst egnede foranstaltninger og operationer til at realisere disse mål. Det vejledende program indeholder også en beskrivelse af de forventede virkninger og en definition af resultater og kvantitative og kvalitative resultatindikatorer samt en tidsplan for gennemførelsen, herunder for forpligtelse og udbetaling af ressourcer og for forventede resultater. Indikatorer tilpasses så vidt muligt med og baseres på partnerlandets eller -regionens eget overvågningssystem

- d) de ressourcer, der er afsat til programmer og projekter uden for de prioriterede områder, og eventuelt de store linjer i sådanne aktiviteter samt angivelse af de ressourcer, der skal afsættes til hver enkelt af disse aktiviteter. De kan eventuelt omfatte prioriteter og særlige ressourcer til styrkelse af samarbejdet med regionerne i Fællesskabets yderste periferi, OLT eller nabopartnerlande og -regioner som omhandlet i artikel 10 i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne til at identificere og koordinere udvælgelsen af de pågældende projekter af fælles interesse
- e) hvilken type ikke-statslige aktører der er berettiget til finansiering, og eventuelt hvilke ressourcer der skal tildeles, og hvilken type aktiviteter der skal støttes.

Ressourcerne kan kanaliseres via forskellige modaliteter, som kan være komplementære, alt efter hvad der vil fungere bedst i hvert enkelt land. Brug af budgetstøtte sker i overensstemmelse med de udvælgelseskriterier, der er fastlagt i artikel 61.2 i AVS-EF-partnerskabsaftalen.

4. I strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer tages der hensyn til foranstaltninger og programmer, der er berettiget til finansiering i henhold til andre EUF- eller fællesskabsinstrumenter, og der undgås overlappning med disse. Der tages særligt hensyn til interaktionen mellem nationale, regionale og AVS-interne støttestrategier og til foreneligheden med Fællesskabets instrumenter, navnlig forordning (EF) nr. 1905/2006, forordning (EF) nr. 1889/2006 og forordning (EF) nr. 1257/96 under hensyntagen til de foranstaltninger, der er iværksat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1717/2006 af 15. november 2006 om oprettelse af et stabilitetsinstrument (⁽¹⁾). De flerårige tilpasningsstrategier for sukkerprotokollandene, der er omhandlet i instrumentet for udviklingssamarbejde, integreres i landestrategidokumenterne.

5. Det i artikel 4 omhandlede strategidokument, herunder også dets flerårige vejledende program, vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3. Samtidig med at de i stk. 1 omhandlede strategipapirer sendes til medlemsstaterne i EUF-udvalget, sender Kommissionen dem ligeledes til det blandede parlamentariske udvalg til orientering, under fuld overholdelse af beslutnings-tagningsproceduren i denne forordnings afsnit IV.

6. Strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer vedtages efterfølgende ved fælles aftale mellem Kommissionen og den pågældende AVS-stat eller -region og er, når de er vedtaget, bindende for både Fællesskabet og den pågældende stat eller region. Lande uden et undertegnet strategidokument vil stadig være berettiget til midler fra den tildeling til uforudsete behov, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen.

7. De i artikel 2, stk. 5, i denne forordning omhandlede bestemmelser kan antage form af særlige støtteprogrammer, der erstatter det nationale strategidokument i tilfælde omhandlet i artikel 4, stk. 5, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen, hvor den anvisningsberettigede er forhindret i at udføre sit arbejde,

eller de kan tage form af foranstaltninger, som finansieres af den tildeling til uforudsete behov, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen i situationer omhandlet i artikel 3, stk. 4, i dette bilag, når partnerlandet ikke har adgang til de normale programmerbare midler, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i dette bilag. Disse særlige støtteprogrammer og foranstaltninger, der finansieres af tildelingen til uforudsete behov, skal være i overensstemmelse med de forudgående stykker og tage hensyn til de særlige betragtninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, litra c), i denne forordning. De vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, i denne forordning.

Artikel 5

Revisionsproces

1. Strategidokumenter og flerårige vejledende programmer såvel som de særlige støtteprogrammer og foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 7, skal gøres til genstand for årlige operationelle undersøgelser, midtvejsundersøgelser, afsluttende undersøgelser og eventuelt ad hoc-undersøgelser. Disse undersøgelser udføres lokalt af Kommissionen og partnerlandet eller -regionen i overensstemmelse med artikel 5 i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen, og udarbejdes på grundlag af de generelle principper for koordination, ejerskab og bistandseffektivitet, der er omhandlet i artikel 1 og 2. Strategidokumenter og flerårige vejledende programmer kan ligeledes gøres til genstand for ad hoc-undersøgelser ind imellem årlige undersøgelser, midtvejsundersøgelser og afsluttende undersøgelser i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen.

2. Midtvejsundersøgelserne og de afsluttende undersøgelser udgør en integrerende del af programmeringsprocessen. De indeholder en vurdering af strategidokumentet, også de flerårige tilpasningsstrategier for sukkerprotokollandene og andre programmer, der finansieres af fællesskabsinstrumenter som omhandlet i artikel 4, stk. 4, og det flerårige vejledende program i lyset af de aktuelle behov og resultater. Revisionen omfatter så vidt muligt en vurdering af virkningerne af Fællesskabets udviklingssamarbejde i relation til det i artikel 1, stk. 1 omhandlede generelle mål om udryddelse af fattigdom, til de mål, de tildelte midler og indikatorer, der er fastlagt i strategidokumenterne og en vurdering af overholdelsen af og mulighederne for at fremme principperne om bistandseffektivitet omhandlet i artikel 1 og 2. Når midtvejsundersøgelsen eller den afsluttende undersøgelse er blevet gennemført:

- a) kan strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer justeres i de tilfælde, hvor undersøgelserne har påvist særlige problemer eller manglende fremskridt med hensyn til at opfylde målene og de angivne resultater eller på baggrund af ændrede omstændigheder, herunder igangværende harmoniseringsprocesser såsom arbejdsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne og eventuelle andre donorer

(¹) EUT L 327 af 24.11.2006, s. 1.

b) er det muligt at hæve eller sænke den nationale og regionale flerårige vejledende tildeling på baggrund af de aktuelle behov og resultater.

3. De årlige operationelle undersøgelser udføres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen. I tilfælde af nye eller særlige behov, jf. artikel 3, stk. 5, og artikel 9, stk. 2, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen, f.eks. i forbindelse med en post-krisesituation eller ekstraordinære resultater, når en flerårig vejledende tildeling er fuldt ud forpligtet, og der er mulighed for at absorbere yderligere finansiering i lyset af en effektiv politik for fattigdomsreduktion og sund finansiel forvaltning, er det muligt at forhøje en flerårig vejledende tildeling, efter at den årlige operationelle undersøgelse er afsluttet.

De generelle resultater af de årlige operationelle undersøgelser fremlægges for EUF-Udvalget med henblik på den drøftelse, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4, i denne forordning.

4. I tilfælde af nye eller særlige behov eller ekstraordinære resultater som beskrevet i stk. 3 i denne artikel eller i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 72 og artikel 73 i AVS-EF-partnerskabsaftalen vedrørende humanitær bistand og katastrofebistand kan der foretages ad hoc-undersøgelser på anmodning af den berørte AVS-stat eller Kommissionen. Kommissionen tager hensyn til medlemsstaternes anmodninger om ad hoc-undersøgelser. Hvis der i et land eller en region opstår pludselige og uforudseelige alvorlige humanitære, økonomiske og sociale vanskeligheder af usædvanlig karakter som følge af naturkatastrofer, menneskeskabte kriser som f.eks. krig og andre konflikter, post-krisesituationer, trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder eller ekstraordinære omstændigheder med tilsvarende virkninger, kan det anses som tilfælde, der berettiger til en ad hoc-undersøgelse.

a) Når ad hoc-undersøgelsen er afsluttet, kan der foreslås særforanstaltninger som omhandlet i artikel 8 i denne forordning. Hvis det er nødvendigt, kan tildelingen til det flerårige vejledende program eller det særlige handlingsprogram forhøjes inden for rammerne af de midler, der er til rådighed, som fastlagt i artikel 2 i den interne aftale. I tilfælde, hvor der ikke er undertegnet et strategidokument, kan der ydes særlig støtte fra tildelingen til uforudsete behov som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen.

b) De foranstaltninger, der træffes, skal være forenelige og sammenhængende med og supplere andre fællesskabsinstrumenter, herunder instrumentet for humanitær bistand som omhandlet i artikel 4, stk. 4.

c) Når partnerlande eller grupper af partnerlande er direkte berørt eller påvirket af en krise- eller en postkrise-situation, lægges der ved den flerårige programmering særlig vægt på en styrkelse af koordinationen mellem nødhjælp, rehabilitering og udvikling af hensyn til overgangen fra nødsituation til udviklingsfasen; programmer for lande og regioner, der regelmæssigt er udsat for naturkatastrofer, skal indeholde bestemmelser om katastrofeberedskab og forebyggelse.

5. I tilfælde af nye behov som defineret i den fælles erklæring VI vedrørende artikel 12, stk. 2, i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen om samarbejde mellem AVS-staterne kan en stigning i den AVS-interne programmerbare tildeling finansieres af de AVS-interne reserver inden for de globale grænser, der er fastsat i artikel 2, litra b), i den interne aftale.

6. Ændringer i strategidokumenterne og/eller ressource-tildelingen som følge af undersøgelser omhandlet i stk. 1-4 i denne artikel vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3. Tidsplanen for strategidokumenterne, herunder de flerårige vejledende programmer og de særlige støtteprogrammer, vedtages efterfølgende ved fælles aftale mellem Kommissionen og den pågældende AVS-stat eller -region og er, når de er blevet vedtaget, bindende for både Fællesskabet og den pågældende stat eller region.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSE

Artikel 6

Generel ramme for gennemførelsen

Den bistand til AVS-stater og -regioner, der forvaltes af Kommissionen i henhold til AVS-EF-partnerskabsaftalen, gennemføres i overensstemmelse med bilag IV til nævnte aftale og den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale og i overensstemmelse med de principper om ejerskab og bistandseffektivitet, der er omhandlet i artikel 1.

Artikel 7

Årlige handlingsprogrammer

1. Kommissionen vedtager de årlige handlingsprogrammer på grundlag af de strategidokumenter og flerårige vejledende programmer, der er omhandlet i artikel 4.

I tilfælde, hvor der endnu ikke er vedtaget et årligt handlingsprogram, kan Kommissionen undtagelsesvis på grundlag af strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer vedtage foranstaltninger, som der ikke er fastsat bestemmelser for i det årlige handlingsprogram, efter de samme regler og procedurer.

2. De årlige handlingsprogrammer udarbejdes af Kommissionen sammen med partnerlandet eller -regionen og involverer de lokalt repræsenterede medlemsstater og koordinerer, når det er muligt, med andre donorer, især i tilfælde af fælles programmering, og med EIB. De årlige handlingsprogrammer indeholder en beskrivelse af den generelle baggrund og vurderer fællesskabsbistanden og de erfaringer, der er gjort, herunder med hensyn til budgetstøtte, især baseret på de årlige operationelle undersøgelser omhandlet i artikel 5, stk. 3. De fastsætter mål, aktivitetsområder, det samlede planlagte finansieringsbeløb og en angivelse af de beløb, der er afsat til hver operation. De omfatter detaljerede individuelle redegørelser for hver af de planlagte operationer, der indeholder en analyse af den specifikke sektor, en beskrivelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, de vigtigste interessenter, de forventede resultater baseret på kvantitative og kvalitative indikatorer, forvaltningsprocedurer, en vejledende tidsplan for gennemførelsen og, i tilfælde af budgetstøtte, kriterierne for betaling, herunder eventuelle variable rater. Målene skal være specifikke, kunne måles og have tidsbestemte benchmarks og tilpasse sig partnerlandets eller -regionens egne mål og benchmarks i så vid udstrækning som muligt. Det skal angives, hvordan de tager hensyn til nuværende og planlagte EIB-aktiviteter.

3. De årlige handlingsprogrammer vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, i denne forordning. Hver medlemsstat kan anmode om, at et projekt eller program fjernes fra det årlige handlingsprogram. Hvis denne anmodning støttes af et blokerende mindretal af medlemsstater som fastlagt i artikel 8, stk. 3, sammenholdt med artikel 8, stk. 2, i den interne aftale, vedtages det årlige handlingsprogram af Kommissionen uden det pågældende projekt eller program efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, i denne forordning. Medmindre Kommissionen, i overensstemmelse med medlemsstaternes synspunkter i EUF-udvalget, ikke ønsker at forfølge de projekter eller programmer, der er fjernet, forelægges det senere EUF-Udvalget på ny uden for det årlige handlingsprogram, som fastsat i stk. 1, andet afsnit, i denne artikel i form af et finansieringsforslag, der så vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, i denne forordning.

4. Ændringer af de årlige handlingsprogrammer eller af foranstaltninger, der ikke indgår i de årlige handlingsprogrammer, vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3. I tilfælde, hvor ændringer af de årlige handlingsprogrammer eller foranstaltninger, der ikke indgår i de årlige handlingsprogrammer, ikke overstiger 20 % af de oprindelige projekter, programmer eller den samlede tildeling hertil, og ikke er på mere end 10 mio. EUR, vedtages sådanne ændringer af Kommissionen, forudsat at sådanne ændringer ikke berører de oprindelige mål, der er fastsat i Kommissionens afgørelse. Kommissionen underretter EUF-Udvalget om sådanne ændringer inden for en frist på én måned.

5. Kommissionen vedtager særlige handlingsprogrammer efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, i denne forordning for støtteudgifter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i den interne aftale og ikke er omfattet af de flerårige vejledende programmer. Ændringer i handlingsprogrammerne for støtteudgifter vedtages i overensstemmelse med denne artikels stk. 4.

6. De medlemsstater, der er repræsenteret i landet eller regionen, andre interesserede medlemsstater og eventuelt EIB orienteres regelmæssigt af Kommissionen om gennemførelsen af fællesskabsprojekter og -programmer. Til gengæld underretter medlemsstaterne og EIB også regelmæssigt Kommissionen på lande- eller regionsniveau om de samarbejdsaktiviteter, de gennemfører eller programmerer i hvert enkelt land eller i hver enkelt region.

7. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, i denne forordning kan hver medlemsstat når som helst anmode om at få optaget et punkt på EUF-Udvalgets dagsorden om en drøftelse af gennemførelsesspørgsmål i forbindelse med et særligt projekt eller program, der forvaltes af Kommissionen. Denne drøftelse kan omfatte den måde, hvorpå Kommissionen anvender kriterierne for udbetaling af budgetstøtte omhandlet i denne artikels stk. 2.

Artikel 8

Særforanstaltninger

1. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, kan Kommissionen vedtage særforanstaltninger, som ikke er omhandlet i strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5.

2. I forbindelse med særforanstaltninger angives mål, indsatsområder, målgruppen, de forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede finansieringsbeløb. De skal indeholde en beskrivelse af de tiltag, der skal finansieres, en angivelse af de dertil afsatte finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. De skal omfatte en fastlæggelse af, hvilken type resultatindikatorer der skal overvåges i forbindelse med gennemførelsen af de særlige foranstaltninger. Disse indikatorer tager hensyn til partnerlandets eller -regionens overvågningssystemer, når det er relevant.

3. Særlige foranstaltninger til over 10 mio. EUR vedtages af Kommissionen efter den forvaltningsprocedure, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3. I tilfælde af særforanstaltninger til under 10 mio. EUR underretter Kommissionen EUF-Udvalget senest en måned efter deres vedtagelse. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, kan hver medlemsstat når som helst anmode om at få optaget et punkt på EUF-Udvalgets dagsorden om en drøftelse af disse operationer. Denne drøftelse kan føre til henstillinger, som Kommissionen skal tage hensyn til.

4. Ændringer til særforanstaltninger såsom tekniske tilpasninger, udvidelse af gennemførelsesperioden, omfordeling af midler inden for det anslåede budget eller forhøjelse eller nedsættelse af budgettet med under 20 % af det oprindelige budget, men ikke mere end 10 mio. EUR, kræver ikke vedtagelse efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3, forudsat at sådanne ændringer ikke berører de oprindelige mål, der er fastsat i Kommissionens afgørelse. Alle sådanne tekniske tilpasninger meddeles medlemsstaterne inden for en frist på én måned.

5. EUF-Udvalget drøfter hvert år særforanstaltningerne på grundlag af en rapport udarbejdet af Kommissionen.

Artikel 9

Samfinansiering og yderligere bidrag fra medlemsstaterne

1. Samfinansiering finder sted, når et projekt eller program finansieres af forskellige kilder.

a) I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles projektet eller programmet i flere tydeligt identificerbare komponenter, der hver især finansieres af de forskellige partnere, der deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres

b) I tilfælde af samlet samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved projektet eller programmet mellem de partnere, der deltager i samfinansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke længere er muligt at identificere finansieringskilden til en specifik aktivitet under projektet eller programmet.

2. Når Kommissionen deltager i samlet samfinansiering, skal gennemførelsesordningerne for sådanne midler, herunder i givet fald nødvendigheden af fælles evalueringer og dækning af de eventuelle administrative omkostninger for det organ, der står for forvaltningen af de sammenlagte midler, nedfældes i finansieringsaftalen i overensstemmelse med de regler og procedurer, som specificeres i den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale.

I tilfælde, hvor Kommissionen modtager og forvalter midler på vegne af:

a) medlemsstater og deres regionale og lokale myndigheder, især disses offentlige og halvoffentlige organer

b) andre donorlande, især disses offentlige og halvoffentlige organer

c) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, især internationale og regionale finansieringsinstitutioner

med henblik på gennemførelse af fælles foranstaltninger, behandles sådanne midler som formålsbestemt indtægt i overensstemmelse med den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale, og integreres som sådan i de årlige handlingsprogrammer. Det skal sikres, at medlemsstaternes bidrag er synlige.

I tilfælde, hvor Kommissionen overdrager midler til finansiering af offentligtretlige opgaver, og navnlig EUF-gennemførelsesopgaver, til de organer, der er omhandlet i det foregående afsnit, skal denne samfinansiering være afspejlet og behørigt begrundet i de årlige handlingsprogrammer, og synligheden af EUF-bidraget skal være sikret.

3. I tilfælde, hvor EIB er udpeget til at forvalte en samlet samfinansieringsordning, skal gennemførelsesordningerne for sådanne midler, herunder om nødvendigt dækning af de administrative omkostninger for EIB, udarbejdes i overensstemmelse med EIB's vedtægter og interne regler.

4. Medlemsstaterne kan også på eget initiativ overdrage Kommissionen eller EIB frivillige bidrag i overensstemmelse med artikel 1, stk. 9, i den interne aftale til hjælp til at fuldføre AVS-EF-partnerskabsaftalens mål uden for samlede samfinansieringsordninger. Sådanne bidrag berører ikke den samlede tildeling af midler under 10. EUF, og øremærkning må kun finde sted under behørigt begrundede omstændigheder, f.eks. som reaktion på de ekstraordinære omstændigheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4. De yderligere midler integreres i programmerings- og revisionsprocessen og i de årlige handlingsprogrammer omhandlet i denne forordning og afspejler partnerlandets eller regionens ejerskab. Frivillige bidrag, som overdrages til Kommissionen, behandles som formålsbestemt indtægt i overensstemmelse med den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, i den interne aftale. De behandles på samme måde som medlemsstaternes regelmæssige bidrag omhandlet i artikel 1, stk. 2, i den interne aftale, jf. dog bestemmelserne i artikel 6 og 7 i den interne aftale, for hvilke der kan fastlægges specifikke ordninger i bilaterale aftaler om bidragene.

5. Medlemsstater, som overdrager frivillige bidrag til Kommissionen eller EIB som hjælp til at gennemføre AVS-EF-partnerskabsaftalens mål, underretter på forhånd Rådet og EUF-Udvalget om disse bidrag. Midler, der er øremærket, skal behørigt begrundes, og enhver deraf følgende ændring i de årlige handlingsprogrammer eller strategidokumenter vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3.

Artikel 10

Deltagelse af tredjelande eller regioner i tredjelande

For at sikre sammenhæng og effektivitet i forbindelse med Fællesskabets bistand kan Kommissionen beslutte, at udviklingslande, som ikke er AVS-stater, og regionale integrationsorganer med AVS-deltagelse, som fremmer regionalt samarbejde og integration og er støtteberettiget til fællesskabsbistand i henhold til forordning (EF) nr. 1905/2006, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om oprettelse af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument⁽¹⁾, OLT, der er støtteberettiget til fællesskabsbistand i henhold til afgørelse 2001/822/EF og regionerne i Fællesskabets yderste periferi er støtteberettiget til midler som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. i), i den interne aftale, i tilfælde, hvor projektet eller programmet er af regional eller grænseoverskridende karakter og er i overensstemmelse med artikel 6 i bilag IV til AVS-EF-partnerskabsaftalen. Der kan fastsættes bestemmelser om denne finansiering i strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer og i de særforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 8 i denne forordning. Disse bestemmelser integreres i de årlige handlingsprogrammer.

AFSNIT IV

BESLUTNINGSPROCEDURER

Artikel 11

EUF-Udvalgets ansvarsområder

1. EUF-Udvalget, nedsat i henhold til den interne aftales artikel 8, afgiver, efter forvaltningsproceduren i stk. 3, udtalelse om substantielle spørgsmål inden for udviklingssamarbejde på landeplan, regionalt eller AVS-internt plan, der finansieres af 10. EUF og andre fællesskabskilder som omhandlet i artikel 4, stk. 3.
2. EUF-Udvalgets opgaver dækker de ansvarsområder, der er omhandlet i afsnit II og III i denne forordning:
  - a) programmering af Fællesskabets bistand under 10. EUF og programmeringsrevision, idet det navnlig fokuserer på landestrategier og regionale strategier og AVS-interne strategier, og
  - b) overvågning af gennemførelsen af Fællesskabets bistand, der bl.a. omfatter virkningen af bistanden på fattigdomsbekæmpelsen, sektorspecifikke aspekter, tværgående spørgsmål, koordinationen på feltniveau med medlemsstater og andre donorer og de fremskridt, der er gjort med hensyn til principperne for bistandseffektiviteten, som omhandlet i artikel 1.
3. Når EUF-Udvalget anmodes om at afgive udtalelse, forelægger Kommissionens repræsentant inden for de tidsfrister, der er fastsat i Rådets afgørelse om regler og procedurer for EUF-Udvalget jf. artikel 8, stk. 5, i den interne aftale, et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastlægge, alt efter hvor meget

spørgsmålet haster, men som ikke kan overstige 30 dage. EIB deltager i drøftelsen. Udtalelsen afgives ved kvalificeret flertal, jf. artikel 8, stk. 3, i den interne aftale, på basis af den vægtfordeling mellem medlemsstaterne, der er fastsat i artikel 8, stk. 2, i den interne aftale.

Når EUF-Udvalget har afgivet udtalelse, træffer Kommissionen foranstaltninger, som finder anvendelse omgående. Hvis disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med EUF-Udvalgets udtalelse, giver Kommissionen straks Rådet meddelelse herom. I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af foranstaltningerne i en periode, der i princippet højst må være på 30 dage fra datoen for meddelelsen, men som kan forlænges i op til 30 dage under ekstraordinære omstændigheder. Rådet, der anvender samme kvalificerede flertal som EUF-Udvalget, kan træffe anden afgørelse inden for denne frist.

4. EUF-Udvalget drøfter de generelle konklusioner af de årlige operationelle undersøgelser og den årsberetning, der er omhandlet i artikel 14, stk. 3. Hver medlemsstat kan også anmode om en drøftelse af de evalueringer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3.

Hver medlemsstat kan når som helst opfordre Kommissionen til at give EUF-Udvalget oplysninger og til at drøfte spørgsmål i forbindelse med de opgaver, der er beskrevet i stk. 2.

Denne drøftelse kan føre til henstillinger fra medlemsstaterne, som Kommissionen skal tage hensyn til.

5. På grundlag af konklusionerne i de af Kommissionen udarbejdede revisioner undersøger EUF-Udvalget også sammenhængen og komplementariteten mellem Fællesskabets bistand og medlemsstaternes bistand og eventuelt bistanden fra andre donorer i overensstemmelse med artikel 1 og artikel 2.

Artikel 12

Fredsfaciliteten for Afrika

I overensstemmelse med Rådets konklusioner af 11. april 2006 om at finansiere fredsfaciliteten for Afrika med midler fra 10. EUF med 300 mio. EUR i en treårsperiode, vil finansieringen til fredsfaciliteten for Afrika være øremærket i det vejledende program for samarbejde mellem AVS-staterne. Der anvendes særlige forvaltningsprocedurer, som følger:

- a) På anmodning af Den Afrikanske Union med støtte fra AVS-EF-Ambassadørudvalget udarbejder Kommissionen et handlingsprogram for perioden 2008-2010. Handlingsprogrammet skal bl.a. indeholde målene, anvendelsesområdet for og arten af mulige interventioner, gennemførelsesordningerne og et aftalt format for baggrundsdokumenter og anmodninger og for rapportering. I et bilag til handlingsprogrammet beskrives de specifikke beslutningsprocedurer for hver mulig intervention i overensstemmelse med dens art, omfang og hastende karakter.

⁽¹⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

- b) Handlingsprogrammet, herunder det bilag, der er omhandlet i litra a), og enhver ændring heraf, drøftes i de relevante forberedende arbejdsgrupper i Rådet og Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité og godkendes af Coreper med det kvalificerede flertal, der er fastsat i artikel 8, stk. 3, i den interne aftale, inden det vedtages af Kommissionen efter forvaltningsproceduren i artikel 11, stk. 3.
- c) Handlingsprogrammet, herunder det bilag, der er omhandlet i litra a), danner grundlag for den finansieringsaftale, der skal indgås mellem Kommissionen og Den Afrikanske Union.
- d) Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité skal på forhånd godkende hver intervention, der skal gennemføres i henhold til finansieringsordningen; de relevante forberedende arbejdsgrupper i Rådet orienteres eller konsulteres i god tid, inden interventionerne forelægges Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité i henhold til de specifikke beslutningsprocedurer, der er omhandlet i litra a), for at sikre, at der ud over den militære og sikkerhedsmæssige dimension tages hensyn til de udviklingsrelaterede aspekter af de planlagte foranstaltninger. Der lægges i denne forbindelse særlig vægt på de aktiviteter, der betragtes som ODA.
- e) Hvert år og på anmodning af EUF-Udvalget og Rådet udarbejder Kommissionen en aktivitetsrapport om midlernes anvendelse til Rådets og EUF-Udvalgets orientering, idet der skelnes mellem ODA- og ikke ODA-relaterede forpligtelser og betalinger.
- f) I 2010 foretages der en evaluering med undersøgelse af procedurerne vedrørende fredsfaciliteten for Afrika såvel som mulighederne for fremtidige alternative finansieringskilder, herunder finansiering af en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Artikel 13

IF-udvalget

1. IF-Udvalget, nedsat i EIB's regi i henhold til artikel 9 i den interne aftale består af repræsentanter for medlemsstaterne og en repræsentant for Kommissionen. Hver regering udnævner en repræsentant og en stedfortræder. Kommissionen gør det samme for sin repræsentant. Af hensyn til kontinuiteten vælges formanden for IF-Udvalget af og blandt medlemmerne af IF-udvalget for en toårsperiode. EIB varetager udvalgets sekretariat og hjælpetjenester. Kun de medlemmer af IF-Udvalget, der er udpeget af medlemsstaterne, eller deres stedfortrædere, har stemmeret.

Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed, vedtager IF-Udvalgets forretningsorden på grundlag af et forslag, som EIB udarbejder efter høring af Kommissionen.

IF-Udvalget træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Vægtfordelingen af stemmerne er som fastsat i artikel 8 i den interne aftale.

IF-Udvalget holder møde mindst fire gange om året. Som fastsat i forretningsordenen kan EIB eller udvalgsmedlemmerne anmode om indkaldelse til yderligere møder. Desuden kan IF-Udvalget afgive udtalelse ved skriftlig procedure inden for de rammer, der lægges af dets forretningsorden.

2. IF-Udvalget godkender:

- retningslinjer for gennemførelsen af investeringsfaciliteten, rammen for vurdering af virkningerne af udviklingen og forslag til revision af disse
- investeringsstrategier og driftsplaner for investeringsfaciliteten, herunder resultatindikatorer, på grundlag af målene i AVS-EF-partnerskabsaftalen og de overordnede principper for Fællesskabets udviklingspolitik
- investeringsfacilitetens årsberetninger
- eventuelle dokumenter om den generelle politik, herunder evalueringsrapporter, som vedrører investeringsfaciliteten.

3. IF-Udvalget afgiver endvidere udtalelse om:

- forslag om at yde rentegodtgørelse i henhold til artikel 2, stk. 7, og artikel 4, stk. 2, i bilag II til AVS-EF-partnerskabsaftalen. I så fald afgiver IF-Udvalget også udtalelse om anvendelsen af en sådan rentegodtgørelse. For at strømline godkendelsesprocessen for små operationer kan IF-Udvalget afgive positiv udtalelse om forslag fra EIB om en samlet tildeling til rentegodtgørelser, som så efterfølgende uden yderligere udtalelse fra IF-Udvalget og/eller Kommissionen videreføres til enkelte projekter i henhold til de kriterier, der er fastsat i den samlede tildeling, herunder den maksimale videretildeling til rentegodtgørelse pr. projekt
- forslag om en IF-investering for alle projekter, som Kommissionen har afgivet negativ udtalelse om
- andre forslag vedrørende investeringsfaciliteten baseret på de generelle principper, der er defineret i de operationelle retningslinjer.

De styrende organer i EIB kan endvidere fra tid til anden anmode om, at IF-Udvalget afgiver udtalelse om alle finansieringsforslag eller om visse kategorier af finansieringsforslag.

4. EIB forelægger i god tid IF-Udvalget alle spørgsmål, som kræver dets godkendelse eller udtalelse, jf. stk. 1, 2 og 3. Alle forslag, der forelægges udvalget med henblik på en udtalelse, fremsættes i overensstemmelse med de relevante kriterier og principper i de operationelle retningslinjer.

5. EIB og Kommissionen arbejder tæt sammen og samordner deres respektive foranstaltninger med andre donorer, når det er relevant. EIB skal navnlig:

- a) sammen med Kommissionen udarbejde eller revidere de retningslinjer for gennemførelsen af investeringsfaciliteten, som er omhandlet i stk. 2, litra a). EIB holdes ansvarlig for overensstemmelse med retningslinjerne og sikrer, at de projekter, den støtter, overholder internationale, sociale og miljømæssige standarder og er i overensstemmelse med målene i AVS-EF-partnerskabsaftalen og de overordnede principper for Fællesskabets udviklingspolitik og de relevante landestøttestrategier eller regionale støttestrategier
- b) anmode Kommissionen om en forhåndsudtalelse om investeringsstrategier, driftsplaner og dokumenter om den generelle politik
- c) informere Kommissionen om de projekter, den administrerer, i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, og anmode Kommissionen om en udtalelse på projektvurderingsstadiet om overensstemmelsen med de relevante landestøttestrategier eller regionale støttestrategier eller eventuelt med de generelle mål for investeringsfaciliteten
- d) anmode om Kommissionens tilslutning på projektvurderingsstadiet til alle forslag, der forelægges IF-Udvalget, til en rentegodtgørelse, hvad angår dets overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, og artikel 4, stk. 2, i bilag II til AVS-EF-partnerskabsaftalen og med de kriterier, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten, undtagen når det drejer sig om rentegodtgørelser, der henhører under den samlede tildeling, jf. artikel stk. 3, litra a).

Har Kommissionen ved udløbet af en frist på to uger regnet fra forslagens forelæggelse ikke afgivet negativ udtalelse om et sådant forslag, anses den for at have afgivet positiv udtalelse om forslaget eller for at have tilsluttet sig det. I forbindelse med udtalelser om projekter i den finansielle eller offentlige sektor såvel som tilslutning til rentegodtgørelser kan Kommissionen anmode om, at den får det endelige projektforslag forelagt til udtalelse eller godkendelse, to uger før det sendes til IF-Udvalget.

6. EIB iværksætter ingen af de i stk. 2 nævnte foranstaltninger, medmindre IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse.

Når IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse, træffer EIB afgørelse om forslaget i henhold til sine egne procedurer. Den kan bl.a. beslutte ikke at gå videre med forslaget. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om sager, som den har besluttet ikke at gå videre med.

EIB træffer afgørelse om forslaget i overensstemmelse med sine egne procedurer for lån af sine egne midler og for IF-investeringer, som IF-Udvalget ikke skal afgive udtalelse om, og for investeringsfacilitetens vedkommende i overensstemmelse med de retningslinjer og investeringsstrategier, som IF-Udvalget har godkendt.

Selv om IF-Udvalget afgiver negativ udtalelse om et forslag om ydelse af rentegodtgørelse, kan EIB yde det pågældende lån uden at yde rentegodtgørelse. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om alle de tilfælde, hvor den har besluttet at følge denne fremgangsmåde.

Med forbehold af betingelserne i de operationelle retningslinjer og på den betingelse, at det væsentlige formål med det pågældende lån eller den pågældende investeringsfacilitet forbliver uændret, kan EIB beslutte at ændre vilkårene for et investeringsfacilitetslån eller en investering, som IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse om i henhold til stk. 2 eller for et hvilket som helst lån, for hvilket IF-Udvalget har afgivet positiv udtalelse om rentegodtgørelse. EIB kan navnlig beslutte at forhøje lånebeløbet eller investeringsfaciliteten med op til 20 %.

En sådan forhøjelse kan for projekter med rentegodtgørelse, der henhører under artikel 2, stk. 7, i bilag II til AVS-EF-partnerskabsaftalen, give anledning til en tilsvarende forhøjelse af rentegodtgørelsen. EIB underretter regelmæssigt IF-Udvalget og Kommissionen om alle de tilfælde, hvor den har fulgt denne fremgangsmåde. For projekter, der henhører under artikel 2, stk. 7, i bilag II til AVS-EF-partnerskabsaftalen, anmodes IF-Udvalget om at afgive udtalelse, før EIB går videre, hvis der anmodes om en forhøjelse af værdien af godtgørelsen.

7. EIB forvalter investeringsfacilitetens investeringer og alle midler, som den ligger inde med for investeringsfaciliteten, i overensstemmelse med aftalens mål. Den kan bl.a. deltage i juridiske personers ledelses- og tilsynsorganer, som investeringsfaciliteten har investeret i, samt indgå forlig om, forvalte og ændre de rettigheder, den udøver på investeringsfacilitetens vegne i overensstemmelse med de operationelle retningslinjer.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Overvågning og rapportering om resultaterne af gennemførelsen af EUF-bistand

1. Kommissionen og EIB overvåger, hver især i det omfang de er berørt, modtagernes anvendelse af bistanden fra EUF.

2. EIB underretter regelmæssigt Kommissionen om gennemførelsen af projekter og programmer, som finansieres med midler fra 10. EUF, som den forvalter, efter de procedurer, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten.

3. Kommissionen undersøger de fremskridt, der er gjort i forbindelse med gennemførelsen af 10. EUF, og forelægger Rådet en årsberetning om gennemførelsen og resultaterne og så vidt muligt det vigtigste udbytte, resultater og virkninger af bistanden. Beretningen sendes også til EUF-Udvalget med henblik på en drøftelse, til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Den skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringresultaterne, deltagelse af og harmonisering med partnere, herunder gennemførelse gennem delegeret samarbejde som defineret i den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2 i den interne aftale, og gennemførelsen af forpligtelser og betalinger fordelt på land, region og samarbejdssektor.

Den skal indeholde en vurdering af resultaterne af bistanden med hensyn til fattigdomsbekæmpelsen, så vidt muligt under anvendelse af særlige og målelige indikatorer for, hvilken rolle bistanden spiller for gennemførelsen af målene i AVS-EF-partnerskabsaftalen. Disse indikatorer tilpasses partnerlandets eller -regionens overvågningssystemer, og de fælles indikatorer, som gruppen af donorer og partnerlandet eller -regionen anvender med henblik på overvågning af deres udviklingsstrategi.

Der skal rettes særlig opmærksomhed mod fremskridt hen imod virkeliggørelse af årtusindudviklingsmålene.

Beretningerne skal også omhandle de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre principperne om koordination, ejerskab og bistandseffektivitet, jf. artikel 1 i denne forordning, og dækker ledsageforanstaltningerne i de økonomiske partnerskabsaftaler.

4. EIB giver IF-Udvalget oplysninger om, hvilke fremskridt der er gjort hen imod målene for investeringsfaciliteten. Som anført i artikel 6b i bilag II til AVS-EF-partnerskabsaftalen foretages der en fælles revision af de samlede resultater af investeringsfaciliteten midtvejs og ved afslutningen af 10. EUF. Midtvejsundersøgelsen foretages af uafhængige eksterne eksperter i samarbejde med EIB og stilles til rådighed for IF-Udvalget.

5. Kommissionen forelægger i 2010 Rådet et forslag til den undersøgelse af de samlede resultater, der skal foretages sammen med AVS-staterne på grundlag af bilag Ib, punkt 7, i AVS-EF-partnerskabsaftalen. Undersøgelsen skal indeholde en vurdering

af de finansielle resultater, bl.a. i hvilket omfang forpligtelser og udbetalinger er blevet gennemført, samt en vurdering af de kvantitative og kvalitative resultater, bl.a. resultater og virkninger målt i forhold til de fremskridt, der er gjort med hensyn til årtusindudviklingsmålene. Undersøgelsen skal også undersøge mulighederne for og anbefale måder til at fremme tilpasningen af den fremtidige fællesskabsstøtte til AVS til partnerlandets eller -regionens eksisterende strategier, programmering og budgetcyklusser og yderligere harmonisering blandt donorerne.

Artikel 15

Evaluering

1. Kommissionen og EIB evaluerer regelmæssigt resultaterne af gennemførelsen af de geografiske og tematiske politikker og programmer, sektorpolitikkerne og effektiviteten af programmeringen med hensyn til fattigdomsbekæmpelsen, hvor det er relevant ved hjælp af uafhængige eksterne evalueringer, for at efterprøve, om målene nås, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige operationer. Der lægges særlig vægt på at sikre sammenhæng med Fællesskabets udviklingspolitik og på fremskridt med hensyn til årtusindudviklingsmålene.

2. Disse evalueringer gennemføres i fællesskab med partnerlandet eller -regionen og i samarbejde med de lokalt repræsenterede medlemsstater. Andre interesserede medlemsstater og, hvor det er relevant, også andre donorer, vil blive involveret. Kommissionen tilstræber, at henstillingerne vedrørende bistandseffektiviteten gennemføres på grundlag af fælles evalueringer.

3. Kommissionen sender sine evalueringsrapporter vedrørende lande og regioner til Rådet, EUF-Udvalget og EIB til orientering. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, når som helst anmode om en drøftelse af særlige evalueringer i EUF-Udvalget. Der tages hensyn til resultaterne, når programmerne udformes og midlerne tildeles, ved koordination mellem donorerne og bistandseffektivitet.

4. Kommissionen inddrager alle relevante interessenter, herunder ikke-statslige aktører, i evalueringen af Fællesskabets bistand.

Artikel 16

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes i samme periode som den interne aftale.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2007.

På Rådets vegne

F.-W. STEINMEIER

Formand
